

V?c C-515/07

Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

v.

Staatssecretaris van Financiën

(žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden)

„Šestá sm?rnice o DPH – Zboží a služby tvo?ící sou?ást aktiv podniku pro ú?ely zdanitelných a jiných než zdanitelných pln?ní – Nárok odpo?íst ihned a v plném rozsahu da? uhrazenou p?i nákupu takového zboží a služeb“

Shrnutí rozsudku

Da?ová ustanovení – Harmonizace právních p?edpis? – Dan? z obratu – Spole?ný systém dan? z p?idané hodnoty – Odpo?et dan? zaplacené na vstupu

(Sm?rnice Rady 77/388, ?l. 6 odst. 2 písm. a) a ?l. 17 odst. 2)

?lánek 6 odst. 2 písm. a) a ?l. 17 odst. 2 šesté sm?rnice 77/388 o harmonizaci právních p?edpis? ?lenských stát? týkajících se daní z obratu je nutno vykládat tak, že se neuplatní na použití zboží a služeb tvo?ících sou?ást aktiv podniku pro ú?ely jiných pln?ní, než jsou zdanitelná pln?ní osoby povinné k dani, jako jsou ?innosti spo?ívající v p?ípad? sdružení v tom, že chrání obecné zájmy svých ?len?, p?i?emž da? z p?idané hodnoty splatná p?i po?ízení tohoto zboží a využití t?chto služeb, které se vztahují k takovým pln?ním, není odpo?itatelná.

?lánek 6 odst. 2 písm. a) uvedené sm?rnice nem?že totiž vytvá?et pravidlo, podle n?hož pln?ní, na která se nevztahuje režim DPH, se mohou považovat za pln?ní uskute?n?ná k „jiným ú?el?m“ než pro pot?ebu podniku ve smyslu tohoto ustanovení.

(viz body 38, 40 a výrok)

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (?tvrtého senátu)

12. února 2009 (*)

„Šestá sm?rnice o DPH – Zboží a služby tvo?ící sou?ást aktiv podniku pro ú?ely zdanitelných a jiných než zdanitelných pln?ní – Nárok odpo?íst ihned a v plném rozsahu da? uhrazenou p?i nákupu takového zboží a služeb“

Ve v?ci C?515/07,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 2. listopadu 2007, došlým Soudnímu dvoru dne 22. listopadu 2007, v řízení

Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

proti

Staatssecretaris van Financiën,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta (zpravodajka), E. Juhász, G. Arestis a J. Malenovský, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 16. října 2008,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za nizozemskou vládu C. Wissels a M. de Gravem, jako zmocněnci,
- za německou vládu M. Lummou a C. Blaschkem, jako zmocněnci,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem, jako zmocněncem,
- za vládu Spojeného království T. Harris, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s K. Lasokem, QC,
- za Komisi Evropských společenství D. Triantafyllouem a W. Roelsem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 22. prosince 2008,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 6 odst. 2, jakož i čl. 17 odst. 2 a 6 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daní (Úč. vst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23, dále jen „směrnice“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie (dále jen „VNLTO“) a Staatssecretaris van Financiën, jehož předmětem je dodatečný výměr v oblasti daní z přidané hodnoty (dále jen „DPH“).

Právní rámec

Právní úprava Společenství

3 Článek 2 směrnice stanoví:

„Předmětem daně z přidané hodnoty je:

1. dodání zboží nebo poskytování služeb za protiplnění uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani, která jedná jako taková;

[...]

4. Článek 6 odst. 2 směrnice stanoví:

„Za poskytování služeb za protiplnění se považují:

a) využívání zboží, které tvoří součást aktiv podniku, pro soukromou potřebu osoby povinné k dani nebo pro potřebu jejích zaměstnanců, popřípadě obecněji zřízeno k jiným účelům než pro potřebu jejího podniku, je-li přitom [DPH] z tohoto zboží plně nebo zčásti odpočitatelná;

b) poskytování služeb, které bezplatně provádí osoba povinná k dani pro svou soukromou potřebu nebo potřebu svých zaměstnanců, popřípadě obecněji zřízeno k jiným účelům než pro potřebu svého podniku.

Členské státy se mohou odchýlit od ustanovení tohoto odstavce s podmínkou, že toto odchýlení nepovede k narušení hospodářské soutěže.“

5. Podle čl. 17 odst. 2 a 6 směrnice:

„2. Jsou-li zboží a služby použity pro účely jejich zdanitelných plnění, je osoba povinná k dani oprávněna odpočíst od daně, kterou je povinna odvést:

a) [DPH], která je splatná nebo byla odvedena za zboží nebo služby, jež jí byly nebo mají být dodány jinou osobou povinnou k dani;

[...]

6. Nejpozději do čtyř let ode dne, kdy tato směrnice vstoupí v platnost, rozhodne Rada jednomyslně na návrh Komise o tom, jaké výdaje nelze odpočíst od [DPH]. [DPH] nebude za žádných okolností odpočitatelná z výdajů, které nejsou přímými provozními výdaji, jako například výdaje na luxusní zboží, na zábavu a reprezentaci.

Dokud výše uvedená pravidla nevstoupí v platnost, mohou členské státy zachovat veškerá vnitřní pravidla obsažená ve svých vnitrostátních předpisech v době vstupu této směrnice v platnost.“

Vnitrostátní právní úprava

6. Článek 2 zákona z roku 1968 o dani z obrátu (Wet op de omzetbelasting 1968) stanoví:

„Daň, kterou bylo zatíženo dodání zboží a poskytování služeb podnikateli, pořízení zboží podnikatelem v rámci Společenství, jakož i dovoz pro nájímání uvozeného zboží, se odečte od daně, která má být odvedena za dodání zboží a poskytování služeb.“

7. Článek 15 uvedeného zákona stanoví:

„1. Daní odpočitatelnou podnikatelem ve smyslu článku 2 je:

a) daň, kterou mu vyúčtovali jiní podnikatelé na základě faktury vystavené podle použitelných pravidel během období, kterého se týká daňové přiznání, za zboží a služby, které mu byly

dodány;

[...]

jestliže podnikatel používá zboží a služby pro potřeby svého podniku [...]

[...]

4. Odpověď daně se v souladu s určením zboží a služeb provádí v okamžiku, kdy je daň vyúčtována podnikateli, nebo v okamžiku, ve kterém se stane splatnou. Pokud se v okamžiku, kdy podnikatel zamýšlí použít zboží a služby, jeví, že tento si odpovídává s nimi související daň v poměru vyšším nebo nižším, než je poměr, ke kterému její použití zboží nebo služeb opravuje, stává se nadměrně odpovídaná částka splatnou v tomto okamžiku. Daň, která se stala splatnou, se odvede v souladu s článkem 14 [zákonu z roku 1968 o dani z obrátu].

Část daně, která mohla být, ale nebyla odpovídaná, mu bude na jeho žádost navrácena.

[...]"

Spor v původním řízení a předběžné otázky

8 VNLTO se zabývá prosazováním zájmů venkova v provinciích Groningen, Friesland, Drenthe a Flevoland. Jeho členové, tedy podnikatelé v dané oblasti, mu platí příspěvky, z nichž největší část je určena na činnosti týkající se ochrany jejich obecných zájmů.

9 Kromě ochrany těchto zájmů poskytuje VNLTO svým členům řadu individuálních služeb, za které si účtuje odměnu. Tyto služby jsou nabízeny i těmto osobám. Příjmy z těchto obchodních činností jsou určeny na ochranu obecných zájmů uvedených členů.

10 V průběhu roku 2000 si VNLTO pořídko zboží a služby, které byly využity jak pro účely činností podléhajících DPH, tak i pro účely činností, které s prvními uvedenými činnostmi nesouvisely. VNLTO požádalo o úplný odpovídaný podíl DPH uhrazených na vstupu za uvedené výrobky a služby, včetně těch, které se týkaly jeho činností v oblasti ochrany obecných zájmů jeho členů.

11 Ve zdaňovacím období za rok 2000 byly částky DPH uhrazené na vstupu, které se týkaly zdanitelných plnění, ze strany VNLTO odpovídané. Kromě toho byla odpovídaná část částek DPH uhrazených na vstupu, které se týkaly činností na ochranu obecných zájmů členů VNLTO. Dne 14. května 2001 požádalo VNLTO o vrácení přeplatku DPH, který se týkal uvedených činností. VNLTO tak uplatňovalo nárok na odpovídaný podíl předstávající 79 % veškerého zboží, které si pořídko, a všech služeb, kterých využilo. Daňový inspektor rozhodnutím ze dne 3. srpna 2001 odmítl vrátit požadovanou částku.

12 Rozhodnutím ze dne 26. března 2002 uložil daňový inspektor VNLTO dodatečnou daň za sporné zdaňovací období. Tímto dodatečným výměrem byly přiznány částky DPH zaplacené na vstupu v souvislosti s činnostmi na ochranu obecných zájmů členů VNLTO poměrně k příjmům tohoto posledně uvedeného subjektu získaným z těchto činností. Z toho vyplynul odpovídaný podíl ve výši 49 % z veškerého zboží, které si VNLTO pořídko, a služeb, kterých využilo.

13 Dopisem ze dne 26. dubna 2002 podalo VNLTO proti tomuto výměru stížnost. Rozhodnutím ze dne 15. května 2002 daňový inspektor tento výměr potvrdil.

14 VNLTO poté podalo proti tomuto rozhodnutí odvolání k Gerechtshof Leeuwarden. Tento soud uvedené odvolání zamítl dne 17. června 2005. Domníval se, že činnosti týkající se ochrany

obecných zájmů nepředstavují bezprostřední, trvalé a nezbytné rozšíření hospodářských činností VNLTO. Podle uvedeného soudu tento poslední uvedený subjekt nemůže odpovídat daň, jež mu byla vyfakturována, pokud nabyté zboží a služby byly použity v rámci ochrany obecných zájmů jeho členů.

15 Dne 27. července 2005 podalo VNLTO dovolání proti rozhodnutí Gerechtshof Leeuwarden.

16 Hoge Raad der Nederlanden, kterému byla věc předložena, uvedl, že spor v povodním řízení se týká odpovtu částek DPH, které byly vyúčtovány při vzniku výdajů vynaložených za účelem nabytí zboží a služeb použitých jak pro účely hospodářských činností podléhajících DPH, tak i činností, které s prvními uvedenými činnostmi vůbec nesouvisely.

17 Předkládající soud si tedy klade otázku, zda VNLTO má právo uinit součástí aktiv svého podniku jiný než investiční majetek a služby tak, aby mohlo ihned a v plném rozsahu odpovístat DPH uhrazenou při jejich pořízení, i když jsou tento majetek a tyto služby částečně použity v rámci činností, které nijak nesouvisí s plněními zdanitelnými na základě článku 2 směrnice.

18 Za těchto podmínek se Hoge Raad der Nederlanden rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je třeba čl. 6 odst. 2 a čl. 17 odst. 1, 2 a 6 [směrnice] vykládat tak, že osoba povinná k dani může uinit součástí aktiv svého podniku nejen majetek investiční, nýbrž i veškeré zboží a služby využívané jak pro potřebu podniku, tak i k jiným účelům než pro potřebu podniku, a při pořízení tohoto zboží a využití těchto služeb ihned a v plném rozsahu odpovístat splatnou daň z přidané hodnoty?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Vede použití čl. 6 odst. 2 [směrnice] ohledně služeb a zboží, které nepředstavují investiční majetek, k tomu, že se DPH vybere jednorázově v období, v němž je proveden odpovet pro tyto služby a zboží, anebo musí docházet k výběru i v následujících obdobích? Pokud je naposled uvedená alternativa správná: Jak se v takovém případě určí základ daně pro toto zboží a tyto služby, ohledně nichž neprovádí osoba povinná k dani žádné odpisy?“

K předběžným otázkám

K první otázce

Vyjádření předložená Soudnímu dvoru

19 Nizozemská vláda zdrazňuje, že pokud jde o nabytí investičního majetku nebo zboží a služeb jiné povahy, osoba povinná k dani nemůže odpovístat fakturovanou DPH, jestliže jsou toto zboží a tyto služby použity pro účely plnění, která nepodléhají uvedené dani. Tak tomu je i v případě, ve kterém dotčené činnosti spoívají v ochraně obecných zájmů.

20 Tato vláda připomíná, že cílem VNLTO je podle jeho stanov prosazování zájmů venkova v řadě nizozemských provincií, jakož i zájmů podnikatelů, kteří pracují v této oblasti. Vysvětluje, že VNLTO je pro tyto účely členem Land- en Tuinbouw Organisatie Nederland a že prostřednictvím této organizace se snaží zajistit ochranu zájmů zemědělců na obecní, regionální, celostátní i mezinárodní úrovni. Uvedená vláda poukazuje na to, že VNLTO se snaží podpořit zavedení politiky zemědělského rozvoje v oblasti výzkumu, aktivizace a vzdělávání.

21 V rámci diskuzí před Soudním dvorem upřesnila nizozemská vláda, že pokud jde o odpověď na první položenou otázku, není možné rozlišovat mezi fyzickou a právní osobou. Dodala ale, že ve věci v povodním řízení se VNLTO domáhalo odpovtu DPH vztahující se k jeho

řinnostem, které neměly hospodářskou povahu, konkrétně k řinnostem týkajícím se ochrany obecných zájmů jeho členů.

22 Německá vláda se domnívá, že osoba povinná k dani může uřinit souřástí aktiv svého podniku nejenom veřkerý investiční majetek, ale i veřkeré zboží používané jak pro potřebu podniku, tak i k jiným účelům než pro potřebu podniku. Tato možnost se vztahuje na služby pouze tehdy, pokud jsou pořizeny v rámci využívání majetku, který je v celém rozsahu souřástí aktiv podniku. V rámci zdanění použití takového zboží nebo služeb k jiným účelům než pro potřebu podniku přisluří řlenským státem stanovit podrobná pravidla řasového rozložení zdanění.

23 Portugalská vláda tvrdí, že právnická osoba nemá možnost odpoříst v celém rozsahu DPH, která zatřžuje investiční majetek nebo jiné zboží a služby urřené výluřně pro její vlastní účely, pokud v době jeho nabytí bylo toto zboží urřeno jak k výkonu řinností podléhajících této dani, tak i řinností, které jí nepodléhají.

24 Vláda Spojeného království tvrdí, že osoba povinná k dani neměže v celém rozsahu uřinit souřástí aktiv svého podniku jiné zboží a služby, než je investiční majetek a služby používané k vytvoření nového investičního majetku, a které jsou urřeny ke smířšenému použití, to znamená jak pro potřebu podniku, tak i k soukromým účelům nesouvisejícím s podnikem.

25 Komise tvrdí, že osoba povinná k dani může uřinit souřástí aktiv svého podniku pouze investiční majetek a výjimečně služby, které mají srovnatelné vlastnosti s investičním majetkem, používané jak pro potřebu podniku, tak i k jiným účelům než pro potřebu podniku, a odpoříst ihned a v plném rozsahu DPH uhrazenou na vstupu.

Odpověď Soudního dvora

26 Svou první otázkou se předkládající soud v podstatě snaří zjistit rozsah nároku na odpořet DPH stanoveného v řl. 6 odst. 2 a řl. 17 odst. 2 směrnice v situaci, kdy osoba povinná k dani využila zboží a služby, při jejichž nabytí uhradila splatnou DPH na vstupu, jak pro potřebu svého podniku, tak i, podle znění položené otázky, „k jiným účelům než pro potřebu podniku“, což v projednávané věci znamená pro účely jiných než zdanitelných plnění.

27 Úvodem je třeba připomenout, že úelem úpravy odpořtí stanovené smřnicí je zcela zbavit podnikatele zátěže DPH, která je splatná nebo byla uhrazena v rámci všech jeho hospodářských řinností. Společný systém DPH se tak snaří zaruřit dokonalou neutralitu, pokud jde o dařovou zátěž všech hospodářských řinností bez ohledu na jejich cíle nebo výsledky, za podmínky, že uvedené řinnosti v zásadě samy rovněž podléhají DPH (viz rozsudek ze dne 22. února 2001, *Abbey National*, C-408/98, Recueil, s. I-1361, bod 24 a uvedená judikatura).

28 Pokud jsou tedy zboží nebo služby pořizené osobou povinnou k dani použity pro účely plnění osvobozených od daně nebo nespádají do rozsahu přsobnosti DPH, neměže dojít ani k vybírání daně na výstupu, ani k jejímu odpořtu na vstupu (viz rozsudky ze dne 30. března 2006, *Uudenkaupungin kaupunki*, C-184/04, Sb. rozh. s. I-3039, bod 24, a rozsudek ze dne 14. září 2006, *Wollny*, C-72/05, Sb. rozh. s. I-8297, bod 20).

29 Aby bylo možné užitečně odpovědět na první položenou otázku, je třeba ji zařlenit do skutkového rámce, který popsal vnitrostátní soud v předkládacím rozhodnutí.

30 Z popisu skutkových okolností, který předložil Hoge Raad der Nederlanden, vyplývá, že VNLTO vykonává nejenom zdanitelné řinnosti, ale i řinnosti nepodléhající dani, jako je ochrana obecných zájmů jeho členů. Tento soud také uvedl, že pořizení zboží a využití služeb sdružením VNLTO bylo zařřtováno jako režijní náklady, aniř by tato plnění byla přřřazena výluřně k

řinnostem tohoto sdružení, které jsou zdanitelné na výstupu.

31 Vzhledem k třmto skutkovým okolnostem a k řádosti sdružení VNLTO o odporet řástek DPH uhrazených při pořizování zboží a využívání služeb jak pro úřely zdanitelných řinností, tak i řinností s nimi nesouvisejících, tedy řinností spořívajících v ochraně obecných zájmů jeho řlenů, si předkládající soud kladl otázku, zda tyto posledně uvedené řinnosti lze v porovnání s řinnostmi sdružení vykonávanými v hospodářské oblasti považovat za uskutečněné „k jiným úřelům než pro potřebu podniku“ ve smyslu řl. 6 odst. 2 písm. a) smřnice.

32 V rámci svých úvah se předkládající soud zejména odvolával na rozsudek ze dne 14. řervence 2005, Charles a Charles-Tijmens (Cř434/03, Sb. rozh. s. Iř7037), a zvláště pak na jeho body 23 až 25, ve kterých Soudní dvřr připomněl judikaturu týkající se režimu DPH, který se uplatní na investiční majetek ke smíšenému použití, tedy majetek používaný jak k podnikatelským, tak i k soukromým úřelům. Z ní vyplývá, že osoba povinná k dani má právo zvolit si pro úřely DPH, zda uřiní celý majetek souřástí aktiv svého podniku, nebo zda si jej ponechá v celém rozsahu jako souřást osobního majetku, a tím ho zcela vylouří ze systému DPH, anebo zda jej zařlení do svého podniku pouze v tom rozsahu, v němž jej skutečně užívá k podnikatelské řinnosti. Pokud se osoba povinná k dani rozhodne zacházet s investičním majetkem používaným jak k podnikatelským, tak soukromým úřelům jako s majetkem svého podniku, je DPH splatná na vstupu při nabytí tohoto majetku v zásadě odporetitelná ihned a v plném rozsahu. Za třčto podmínek, pokud zboží, které tvoří souřást aktiv podniku, opravřuje k plnému nebo řásteřnému odporetu DPH placené na vstupu, jeho použití pro soukromé potřeby osoby povinné k dani nebo jejích zamřstnanců nebo k jiným úřelům než pro potřebu jejího podniku je považováno za poskytování služeb za protiplnění podle řl. 6 odst. 2 písm. a) smřnice.

33 Hoge Raad der Nederlanden se domněval, že tyto zásady lze uplatnit i na „právníckou osobu, která jakořto osoba povinná k dani vykonává i řinnosti, které nepodléhají DPH“, takže se na ni mřže uplatnit řl. 6 odst. 2 písm. a) smřnice.

34 Je nesporné, že takové řinnosti, jako jsou řinnosti spořívající pro sdružení v tom, že chrání obecné zájmy svých řlenů, nepředstavují řinnosti „podléhající DPH“ ve smyslu řl. 2 bodu 1 smřnice, jelikož nespořívají v dodání zboží nebo poskytování služeb za protiplnění (viz, v tomto smyslu, rozsudek ze dne 12. ledna 2006, Optigen a další, Cř354/03, Cř355/03 a Cř484/03, Sb. rozh. s. Iř483, bod 42, jakoř i uvedená judikatura).

35 Co se týře otázky, zda takové řinnosti lze považovat za uskutečněné k „jiným úřelům“ ve smyslu řl. 6 odst. 2 písm. a) smřnice, je třeba uvést, že ve vřci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 13. března 2008, Securenta, Cř437/06, Sb. rozh. s. Iř1597, vyhlášený po podání této řádosti o rozhodnutí o předbřžné otázce, Soudní dvřr rozhodoval kromě jiného o otázce, jakým zpřsobem má být urřen nárok na odporet DPH uhrazené na vstupu v případě, ve kterém osoba povinná k dani vykonává souřasně hospodářské i nehospodářské řinnosti.

36 V tomto ohledu Soudní dvřr zdřraznil v bodě 26 tohoto rozsudku, že nehospodářské řinnosti nespádají do rozsahu přsobnosti smřnice, přičemž upřesnil v bodě 28 uvedeného rozsudku, že režim odporet zavedený smřnicí se týká všech hospodářských řinností osoby povinné k dani bez ohledu na úřel nebo výsledky třčto řinností za podmínky, že tyto řinnosti v zásadě samy podléhají DPH.

37 Soudní dvřr se tudřž v bodech 30 a 31 téhoř rozsudku domněval, že DPH, kterou byly zatřženy na vstupu výdaje vynaložené osobou povinnou k dani, nemřže zakládat nárok na odporet, pokud případá na řinnosti, které vzhledem ke své nehospodářské povaze nespádají do rozsahu přsobnosti smřnice, a že v případě, že osoba povinná k dani provádí souřasně hospodářské řinnosti, podléhající dani nebo od daně osvobozené, a nehospodářské řinnosti,

kteře nespadařjı do rozsahu přsobnosti smřnice, je odporet DPH, kteřou jsou zatřženy vřdaje na vstupu, mořnř pouze v rozsahu, ve kterřm lze tyto vřdaje na vřstupu přřřst hospodřřskřm řinnostem osoby povinnř k dani.

38 Z třchto řvah vyplřvř, jak uvedl generřlnř advokřt v bodř 38 svřho stanoviska, ře řl. 6 odst. 2 přsm. a) smřnice nemřře vytvřřet pravidlo, podle nřhoř plnřnř, na kterř se nevztahuje reřim DPH, se mohou povařovat za plnřnř uskuteřnřnř k „jinřm řelřm“ neř pro potřebu podniku ve smyslu tohoto ustanovenř. Takovř vřklad by totiř vedl k tomu, ře by byl svřho vřznamu zbaven řl. 2 bod 1 smřnice.

39 Dřle je třeba zdřraznit, ře na rozdřl od vřci, ve kterř byl vydřn vřře uvedenř rozsudek Charles a Charles-Tijmens, kterř se třkal nemovitosti tvořřicř souřřst aktiv podniku před třm, neř byla řřsteřnř urřena k soukromřmu vřuřitř, kterř jřř pojmovř nijak nesouviselo s podnikřnřm osoby povinnř k dani, se projednřvanř vřc v přvodnřm řřenř třkř jinřch plnřnř, neř jsou zdanitelnř plnřnř VNLTO, kterř spořřvřjı v zabezpeřenř ochrany obecnřch zřřmř jeho řlenř a kterř nelze v projednřvanř vřci povařovat za řinnosti jinř neř řinnosti podniku, jelikoř představujř hlavnř předmřt řinnosti tohoto sdruřenř.

40 Na prvnř otřzku je tudřř třeba odpovřdřt, ře řl. 6 odst. 2 přsm. a) a řl. 17 odst. 2 smřnice je nutno vyklřdat tak, ře se neuplatnř na pouřitř zbořř a sluřeb tvořřicřch souřřst aktiv podniku pro řřely jinřch plnřnř, neř jsou zdanitelnř plnřnř osoby povinnř k dani, přřřemř DPH splatnř přř po řřenř tohoto zbořř a vřuřitř třchto sluřeb, kterř se vztahujř k takovřm plnřnřm nenř odporetitelnř.

K druhř otřzce

41 S ohledem na odpovřř na prvnř předbřřnou otřzku nenř třeba odpovřdřt na otřzku druhou.

K nřkladřm řřenř

42 Vřhledem k tomu, ře řřenř mř, pokud jde o řřastnřky přvodnřho řřenř, povahu incidenřnřho řřenř ve vřtahu ke sporu probřřhajřcřmu před předklřdajřcřm soudem, je k rozhodnutř o nřkladech řřenř přřsluřnř uvedenř soud. Vřdaje vzniklř předlořenřm jinřch vřjřdřenř Soudnřmu dvoru neř vřjřdřenř uvedenřch řřastnřkř řřenř se nenahrazujř.

Z třchto dřvodř Soudnř dvřř (řtvrtř senřt) rozhodl takto:

řl. 6 odst. 2 přsm. a) a řl. 17 odst. 2 řestř smřnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. kvřtna 1977 o harmonizaci prřvnřch předpřř řlenskřch střř třkajřcřch se danř z obratu – Spoleřnř systřm danř z přřdanř hodnoty: jednotnř zřklad danř je nutno vyklřdat tak, ře se neuplatnř na pouřitř zbořř a sluřeb tvořřicřch souřřst aktiv podniku pro řřely jinřch plnřnř, neř jsou zdanitelnř plnřnř osoby povinnř k dani, přřřemř danř z přřdanř hodnoty splatnř přř po řřenř tohoto zbořř a vřuřitř třchto sluřeb, kterř se vztahujř k takovřm plnřnřm nenř odporetitelnř.

Podpisy.

* Jednacř jazyk: nizozemřtina.